

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 266. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820234000144/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

— Dejligt, sagde Ida, der skyllede et Panel, som var varmt af Solen, mens Frøken Kjær fløj ud gennem Køkkenet.

— Er Petersen oppe? raabte hun og dundrede paa Petersens Dør.

— Ach, hvor schønt der er over Søerne, sagde Frøken Petersen bag den laasede Dør. Frøken Petersen satte ikke Pris paa at have Fremmede ind om Morgenens, mens hun omstændelig syslede med sit fem og trediveaarige Legeme og iførte sig meget hvidt og ungdommeligt Underdøj.

— Tal Dansk, din tyske Kvind', raabte Frøken Kjær og dundrede igen.

Nøglerne klang paany, og borte var hun.

Ida fik Vandfadene bort, hastig og travl, og fik Maden smurt til dem alle: Ja, idag vilde der være dejligt langs Søerne. Det var det bedste, det Morgenløb efter Vagten.

Hun gik og nynnede og smaasnakkede med hver, mens hun bragte Maden rundt, til hun, stille, aabnede Døren til „A“, hvor der var mørkt endnu.

— Godmorgen, Hr. Doktor, sagde hun.

Ida aabnede Skodderne, saa Lyset fyldte Stuen som en Strøm, men den Syge blev liggende tavs, med de lange og blege Hænder ubevægelige paa sit Tæppe. Ida syslede om ham, og han sagde sit uforanderlige Tak med den samme Stemme (han sagde det bestandig og altid i en Tone, som følte han en dyb Medlidenhed med den, hvem han takkede), mens han løftede de vagtsomme Øjne, der fulgte ikke Solens Skin, men hende.

Ida blev ved at tale, muntert:

— Nu skal jeg Tur, sagde hun.

Den Syge nikkede kun:

— Ja, sagde han, Solen frister.

Ida lo:

— Ja, efter Vagten. Godmorgen.

Frøken Petersen var kommen ud og gik, rensset og stivet, i Gang med Vagten.